

Den 10. Oktober fratraadte Indenrigsminister Kragh som Handelsminister ad interim, og Konsul *Jørgen Christensen* af Vejle udnævntes til Handelsminister.

I »Berlingske Tidende« samme Dags Aften udtalte de afskedigede Ministre sig efter Henvendelse fra Bladets Side om deres Udtræden af Ministeriet — dog ønskede den fratraadte Forsvarsminister »ikke i Øjeblikket at kommentere Situationen«. Den afgaaede Handelsminister udtalte:

„Det er efter mit eget udtrykkelige Ønske, at jeg er fratraadt som Handelsminister. Det er jo neppe nogen Hemmelighed — i alle Tilfælde ikke i politiske Kredse —, at jeg længe har ønsket af udtræde af Ministeriet; og jeg føler nu min Afgang som en personlig Befrielse.

I øvrigt finder jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke Anledning til nærmere at udtale mig.

Kun vil jeg gerne have, at det skal staa Offentligheden klart, at det var imod mit bestemte Ønske, at Regeringen fra først af indtog det noksom bekendte Standpunkt til Importreguleringen, da dette Spørgsmaal paa ny blev aktuelt ved Protesterne fra Tyskland og Czekoslovakiet, og at det i Virkeligheden var mit Standpunkt — som deltes af flere af mine tidligere Kolleger —, der sejrede, da man besluttede sig til at fortsætte Forhandlingerne med disse to Landes Regeringer, Forhandlinger, som jeg for mit Vedkommende haaber maa føre til et tilfredsstillende Resultat.

Hvad angaar Landmandsbanken og min Andel i Ordningen af 9. Juli samt mit Medansvar for det Forsøg, som Nationalbanken derved gjorde paa at hjælpe Banken igennem dens Vanskeligheder, saa er det jo muligt, at jeg senere vil faa Lejlighed til at udtale mig mere udførligt, end jeg allerede har gjort.

I Korthed sagt har det været min Opfattelse, at man, selvfølgelig indenfor Lovens Rammer, ikke kunde gaa frem overfor denne Landets største Bank paa samme Maade som overfor en mindre Bank i en hvilken som helst Provinsby. Det er denne Opfattelse, som dikterede mig min Stilling i den vanskelige og for hele Landets Velfærd saa alvorlige Situation, som forelaa i Juli Maaned som Følge af den, paa min Foranledning, af Bankinspektøren foretagne Undersøgelse af Bankens Forhold.“

Den fratraadte Udenrigsminister udtalte:

„Hvis man skal nævne en Grund til min Demission, maa man vel nærmest sige, at det er, hvad man, naar Talen er om ægteskabelige Forhold, kalder Gemytternes Uoverensstemmelse. Der har vist sig Vanskeligheder ved et fortsat Sam-